

ĐÓA YÊU THƯƠNG

Truyền thuyết kể rằng...

Ngày xưa ngày xưa, có một cô bé 5 tuổi rất giàu lòng yêu thương. Cô yêu bố mẹ mình, chị mình đã đành, cô còn yêu cả bà con quanh xóm, yêu cả ba ông Táo bằng đá đêm ngày chịu khói lửa để nấu cơm, hầm ngô, nướng thịt cho mọi người ăn. Một lần, thương ba ông Táo, trời đã nóng lại chịu lửa suốt ngày đêm, cô bé ấy đã lấy một gáo nước to dội lên đầu ba ông. Tro khói bốc lên mù mịt, ông Táo già nhất vụt hiện ra nói:

– Cháu thương ta nhưng chưa hiểu ta. Lửa càng nóng, ta càng vui. Cháu mà dội nước thì có ngày ta bị cảm mất.

Từ đấy, cô bé không dội nước lên đầu ba ông Táo nữa. Nhưng ông Táo già thì thỉnh thoảng lại hiện lên trò chuyện với hai chị em cô bé. Một hôm, vì thương ông, cô em hỏi:

– Ông thích lửa thôi à? Ông còn thích gì nữa không?

– Có chứ! Năm sắp hết, ông phải về trời! Cháu bắt cho ông con cá chép ông cưỡi về Trời thì ông thích nhất.

Cô bé liền rủ chị đi bắt cho bằng được một con cá chép về. Cô bỏ ngay vào bếp lửa rồi nói:

– Ông Táo ơi! Chúng cháu biểu ông con cá chép này đây!

Con cá chép vụt biến mất. Tối 23 Tết, quả nhiên hai chị em thấy ông Táo hiện ra, sau đó cưỡi con cá chép bay ra khỏi nhà và bay cao lên trời...

Bố cô bé là một người đi săn thú rất tài giỏi. Ông thường chỉ thích đi săn thú dữ. Ông bảo:

– Còn ác thú thì tôi còn đi săn cho kỳ hết!

Ông không muốn truyền nghề cho con mình, vì cả hai đều là gái. Nhưng cô em lại rất thích nghề của cha. Mới 5 tuổi mà cô đã xin cha dạy cho mình đủ cả côn quyền và đao kiếm. Cô tuy nhỏ người nhưng nhanh nhẹn vô cùng, người cha còn phải kinh ngạc về sức mạnh của đôi tay cô. Lúc 9 tuổi, cô hăm hở xin theo cha đi săn thú. Người mẹ và người chị lo lắng, nhưng cô bé thưa ngay:

– Con không giết được con mồi bằng một nhát như cha thì con đâm ba nhát, năm nhát, mẹ và chị cứ yên tâm.

Nói sao làm vậy, cô bé lần đầu theo cha đi săn đã giết ngay được một con lợn lòi rất hung dữ. Trong vùng bỗng xuất hiện một quái vật đầu người mình báo. Bà con ai cũng lo lắng, khiếp sợ. Quái vật này chỉ thích ăn thịt người, nhất là thịt trẻ con. Người cha liền dẫn cô gái nhỏ đi tìm quái vật để giết. Người mẹ và chị can ngăn nhưng không được. Người cha bảo:

– Tôi chỉ cho nó đi theo để xem, còn diệt quái vật là việc của tôi, hai mẹ con đừng lo.

Hai cha con đi được mấy ngày thì có tin quái vật đã bị người cha giết chết thật. Bữa hai cha con trở về, bà con trong vùng mang rượu, gà và vịt đến làm cỗ ăn mừng. Cô gái nhỏ không quên đặt vào bếp lửa một con cá chép và khấn với ông Táo già:

– Chúng cháu xin gửi biếu ông con chép để thỉnh thoảng ông cười đi chơi.

Ông Táo già lại hiện lên cảm ơn cô bé và hỏi:

– Cháu thấy quái vật có sợ không?

– Cháu chỉ thích được cha cháu cho cháu được cùng đánh với nó, nhưng cha cháu không chịu.

Sau đó, người cha bỗng bị ốm nặng. Người mẹ và hai cô gái hết lòng chăm sóc, bệnh người cha có đỡ nhưng sức khỏe thì không còn được như trước nữa. Vài năm sau, ở vùng trong xa, bỗng xuất hiện một quái vật khác đầu người nhưng mình rắn. Quái vật này có sức khỏe ghê gớm. Nó có thể quần chết một con bò mộng chỉ trong chớp mắt. Nó cũng thích ăn thịt trẻ con và có thể ăn một lúc mấy đứa. Bà con vùng đó liền cử người ra mời cha con người đã giết quái vật đầu người mình rắn giúp bà con. Người cha nhìn cô gái nhỏ của mình hỏi:

– Liệu con có nhận lời đi giúp bà con được không?

Cô gái nhỏ liền đáp:

– Con xin cha mẹ và chị để cho con đi!

Người cha nói:

– Cha sẽ cùng đi với con, nhưng cha chỉ giúp con thôi. Lần này chính con phải lo diệt quái vật đấy. Người mẹ và chị càng lo lắng gấp bội.

– Ông ơi! Đường từ đây vào đó xa xôi cách trở. Quái vật dữ ác mà con bé thì mới 14 tuổi. Tôi sợ lắm!

– Cha ơi! Cha và em nhận lời, rủi có chuyện gì thì mẹ và con làm sao sống nổi?

Cô gái nhỏ liền thưa:

– Mẹ và chị à, con tuy còn nhỏ nhưng con có đủ sức để diệt quái vật. Bà con đã nhờ lẽ nào mình lại từ chối. Mẹ và chị cứ yên lòng. Cha và con diệt xong quái vật sẽ trở về ngay.

Thấy không can ngăn được, người mẹ và chị đành lo chuẩn bị mọi thứ cho hai cha con lên đường. Trước đó người mẹ đã may áo mới cho hai con ăn Tết, bây giờ bà liền hỏi cô gái nhỏ:

– Con muốn mẹ nhuộm áo cho con màu gì?

Cô bé nhìn ra ngoài đồi núi rồi đáp:

– Con rất thích màu vàng!

Người mẹ liền giã nghệ nhuộm cho con một màu vàng thật tươi. Ngày lên đường, cô bé mặc chiếc áo vàng, nhìn càng khỏe, càng đẹp. Cô nói với mẹ và chị:

– Diệt xong quái vật, lúc về con sẽ mặc áo này cho mẹ và chị nhận ra được con ngay từ xa.

Trước khi đi cô gái cũng không quên khấn chào ông Táo và hứa:

– Cháu sẽ trở về kể chuyện diệt quái cho ông nghe.

Ông Táo liền hiện ra nói:

– Chúc hai cha con mau trừ được quái vật. Ông sẽ chờ ngày trở về.

Hai cha con đi ròng rã hơn một tháng trời mới vào đến nơi có quái vật đầu người mình rắn. Nghỉ ngơi được dăm ba ngày, hai cha con liền đi tìm quái vật để diệt. Hai cha con đánh nhau với nó hai ngày liền mà không diệt nổi. Sức của người cha cứ yếu dần. Cô bé liền thưa với cha:

– Cha ơi! Ngày mai cha cứ để cho con bám sát nó. Con sẽ lấy dao găm đâm đuôi nó dính vào thân cây này, đâm một con dao cắm chặt mình nó vào thân cây khác. Nó không quăng mình đi được thì ta sẽ lựa thể mà chặt đầu nó đi. Người cha biết cách đánh đó hay nhưng rất nguy hiểm. Tin vào tài nghệ của con, ông gật đầu:

– Được! Nhưng con phải đề phòng cẩn thận nếu nó dứt được đuôi ra.

– Cha cứ yên tâm.

Ngày hôm sau, theo cách đánh ấy, hai cha con quả đã diệt được quái vật. Nhưng trước khi chết nó đã quấy mạnh một cái, dứt được cái đuôi ra khỏi mũi dao. Sau đó nó liền cuốn ngay lấy người cô bé. Cô bé vừa chặt được cái đầu nó thì cũng bị nó quăn gẫy cả xương mềm nhũn người. Thấy con gái yêu của mình chết, người cha buông rơi thanh kiếm, chạy đến đỡ lấy xác con. Bà con trong vùng cũng vừa chạy đến. Họ đem xác cô gái về chôn cất rồi lập đền thờ. Nhưng cô gái đâu chịu “nằm yên” như vậy. Vì cô biết cha mẹ và chị mình cùng bà con vùng trong, vùng ngoài đều yêu quý mình, mà cô cũng yêu quý và muốn sống với họ. Cô xin Thổ thần (thần Đất) giúp cô biến thành một con chim lông vàng rực rỡ, một con chim chưa ai thấy bao giờ, rồi bay về quê nhà xin gặp ông Táo:

– Ông ơi! Cháu bị quái vật quăn chết. Nhưng cháu mà chết thì cha mẹ và chị cháu làm sao sống nổi! Vậy đêm nay, hăm ba tháng Chạp, ông có về Trời thì ông hãy tâu với Trời cho cháu sống lại.

Ông Táo liền hứa:

– Được, ông sẽ tâu giúp cho cháu.

Con chim lông vàng rực rỡ liền bay xuống chỗ mẹ và chị đang ngồi, kêu lên mấy tiếng rồi bay đi. Cũng vừa lúc đó người mẹ và chị biết tin là cô gái nhỏ đã không còn nữa. Bà mẹ ngã ra chết ngất bên bếp lửa. Ông Táo liền đưa hai bàn tay ấm nóng áp vào trán cho bà tỉnh lại và nói ngay:

– Bà cứ yên tâm. Đêm nay về Trời, tôi sẽ xin Trời cho cháu sống lại.

Hai mẹ con nghe nói thì mừng quá, liền sụp xuống lạy tạ. Ông Táo đi tối hăm ba thì tối hăm tám ông trở về hạ giới. Ông nói với hai mẹ con:

– Trời rất thương cô bé nhưng cháu chết đã quá ngày, xin sống lại quá chậm. Vì vậy Trời chỉ có thể cứu cho cháu mỗi năm sống lại được 9 ngày.

Hai mẹ con nghe nói buồn lắm nhưng cũng lại mừng. Thôi thì cứ được trông thấy con, thấy em trong giây lát cũng đã đỡ khổ rồi, huống chi lại được thấy trong 9 ngày. Bà mẹ liền hỏi:

– Ông ơi! Bao giờ thì cháu sống lại được?

– Tùy hai mẹ con, cứ cầu Trời sống từ ngày nào, Trời sẽ cho ngày ấy.

– Vậy nhờ ông xin cho cháu sống lại ngay đêm nay!

– Đêm nay thì chưa được, sớm nhất là phải từ đêm mai!

– Vâng, ông xin cho cháu sống lại từ đêm mai vậy!

Hai mẹ con suốt đêm hôm ấy cứ thức mãi. Cả ngày hôm sau, hai mẹ con đều chẳng muốn làm gì. Chỉ mong cho trời chóng tối. Rồi trời cũng tối. Hai mẹ con hồi hộp đợi, không biết con mình, em mình sẽ sống lại trở về như thế nào. Định khẩn gọi ông Táo thì bỗng nghe ngoài cổng có tiếng gọi:

– Mẹ ơi! Chị ơi!

Hai mẹ con vụt chạy ra và thấy đúng là cô gái nhỏ đã trở về trong chiếc áo vàng vẫn sáng lên, nhìn rất rõ. Ba mẹ con ôm nhau khóc như mưa. Ngày hôm sau, người cha cũng từ vùng xa trở về. Dọc đường, ông thương vợ con nhưng chưa biết sẽ nói gì cho vợ con ở nhà đỡ khổ. Không ngờ khi về đến nhà đã thấy cô gái nhỏ đang nằm ngủ bên cạnh mẹ và chị. Ông dụi mắt tưởng là con bé nhà ai đến chơi. Khi biết cô gái nhỏ đã được sống lại, trở về ông liền ôm chầm lấy con và cứ để cho nước mắt chảy dài trên má.

Cô gái nhỏ ăn Tết với cha mẹ và chị đúng 9 ngày. Trong những ngày đó, cô gái nhỏ dành làm hết mọi công việc để giúp cha mẹ và chị. Nhưng cả nhà lại không muốn cô gái làm việc gì. Trong 9 ngày, họ sống bù cho cả một năm sắp phải xa nhau. Đến đêm thứ 9, khi trời vừa tối, cô bé vừa kịp ôm lấy cha mẹ và chị để chào ra đi thì người cô bỗng cứ mờ dần như sương

khỏi rồi biến mất. Cả nhà buồn rầu, thương nhớ cô gái nhỏ vô cùng. Nhưng nghĩ đến Tết năm sau, cô sẽ về, mọi người lại an ủi nhau, lại kiên nhẫn chờ đợi.

Và năm sau, cũng vào chiều 29 tháng Chạp, cô gái nhỏ áo vàng lại trở về ăn Tết với gia đình rồi đến tối mồng 7 Tết lại ra đi. Năm nào cũng thế. Nghe chuyện lạ, người vùng trong liền cử người ra mời cả gia đình vào sinh sống trong đó để bà con được trả ơn và gặp lại cô gái nhỏ đã giúp bà con diệt được con quái vật đầu người mình rắn. Thấy sức người cha đã suy yếu, cả nhà bàn với nhau và nhận lời. Từ đó, cứ vào ngày 29 tháng Chạp hàng năm, cô gái nhỏ áo vàng lại trở về sống đủ 9 ngày Xuân với cha mẹ, với chị và bà con trong vùng.

Khi cha mẹ và chị đều mất cả, cô gái không về nữa. Cô hóa thành một cây hoa ngay ở ngôi đền bà con đã dựng lên để thờ cô. Cây ấy hầu như cả năm chỉ có lá, nhưng cứ vào khoảng gần Tết, hoa lại nở đầy. Hoa màu vàng tươi như màu áo của cô gái nhỏ ngày trước.

Hoa vui Tết với bà con khoảng chục ngày rồi rụng xuống đất, biến mất để năm sau lại trở về. Cây hoa ấy ngày nay người ta gọi là cây Mai Vàng. Ngày Tết ở miền Trung và miền Nam, bà con thường mua một cành mai vàng về cắm trên bàn thờ ông bà. Họ tin rằng, có cành mai vàng vừa đẹp nhà vừa vui Tết, lại vừa có thể xua đuổi được hết các loài ma quái trong suốt cả năm.

LỜI BÀN:

Sự tích hoa Mai chỉ là một truyền thuyết, nhưng trong đó chứa đựng bài học yêu thương quý giá mà chúng ta phải ghi nhớ. Bài học đó dạy chúng ta không chỉ yêu thương đồng loại mà còn phải yêu thương cả các loài động vật và thực vật, đó là chúng ta phải biết bảo vệ thiên nhiên và môi trường sống.

Cô gái bé nhỏ, nhỏ cả về tuổi và về vóc dáng, nhưng cô bé lại có lòng yêu thương rộng lớn. Cô bé đã sống để yêu thương, và chết cũng vì yêu thương. Người nào có lòng yêu thương thì luôn là con người vĩ đại.

Đạo Công giáo mệnh danh là Đạo Yêu thương, vì là Đạo của Thiên Chúa Tình Yêu (x. 1 Ga 4:8 và 16). Hai tiếng "yêu thương" là bản tóm lược của Mười Điều Răn. Cả cuộc đời Chúa Giêsu, khởi đầu từ lúc giáng sinh nghèo hèn nơi hang Belem tới lúc chết nhục nhã trên Thập giá tại đồi Can-vê, là "Tấm Thảm Yêu Thương" được dệt bằng Đức Vông Lời, Lòng Khiêm Hạ và Lòng Thương Xót:

– Lạy Cha, nếu con cứ phải uống chén này mà không sao tránh khỏi, thì XIN VẮNG ý Cha (Mt 26:42).

– Nếu Thầy là Chúa và là Thầy mà còn RỬA CHÂN cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau (Ga 13:14).

– Chúa hằng THƯƠNG XÓT những ai kính sợ Người (Lc 1:50).

Đức Giêsu xác định rạch ròi: "*Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em*" (Ga 13:34). Luật Yêu Thương đó được Ngài gọi là "Điều Răn Mới" (Tân ước), vì luật cũ (Cựu ước) là Luật-Báo-Phục-Tương-Xứng:

– Nếu có gây tổn thương, thì người phải lấy mạng đền mạng, mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân, vết bỏng đền vết bỏng, vết thương đền vết thương, vết bầm đền vết bầm (Xh 21:23-25).

– Nếu ai làm cho người đồng bào phải mang tật, thì phải xử với nó như nó đã xử với người ta: chỗ gãy đền chỗ gãy, mắt đền mắt, răng đền răng; nó đã làm cho người khác mang tật thế nào, thì người ta cũng sẽ làm cho nó như vậy. Ai đánh chết một con vật, thì phải đền; ai đánh chết người, sẽ bị xử tử (Lv 24:19-21).

– Mạng đền mạng, mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân (Đnl 19:21).

Với tên mắc nợ mà không biết thương xót đồng loại, Chúa Giêsu đã hỏi: *"Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính Ta đã thương xót ngươi sao?"* (Mt 18:32). Và đó cũng là câu hỏi mà Chúa Giêsu cũng chất vấn mỗi chúng ta từng giây, từng phút – nhất là trong Mùa Xuân này.

Cô bé nhỏ kia bị quái vật quăn chết. Cái chết của em là cái chết vĩ đại, em chết nhưng lại vẫn bất tử, vì em chết thay cho cha mẹ, người chị, và dân chúng trong vùng. Em bé gái kia thật dễ thương và đáng khâm phục!

Chúa Giêsu cũng bị những người thù ác sát hại vì ghen tức, trong cái chết của Ngài cũng có chúng ta nhúng tay vào! Chính một người trong Thượng Hội Đồng tên là Cai-pha, làm thượng tế năm ấy, nói: *"Thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt"* (Ga 11:50-51). Nhưng thật kỳ diệu, Ngài chết thì chúng ta lại được sống dồi dào (x. Ga 10:10).

Mùa Xuân lại về, hoa Mai nở rực vàng trên khắp quê hương Việt Nam, nhắc nhở chúng ta về Luật Yêu Thương mà chính Đức Kitô đã truyền dạy và buộc chúng ta phải thực hiện vuông tròn.

Nguyện xin Chúa Cha xót thương, nguyện xin Chúa Con tha thứ, nguyện xin Chúa Thánh Thần thánh hóa và biến đổi chúng con, để chúng con trở nên như những đóa Mai vàng tươi sắc màu yêu thương, luôn tỏa Ánh Sáng Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Amen.

TRẦM THIÊN THU

+ Ca Khúc CỔ TÍCH MÙA XUÂN: <https://youtu.be/NLOIPDdamTM>